

Οι ώρες και οι μπόρες

Στις 14-5-2025 υπερψηφίστηκε το τελευταίο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, το οποίο περιλαμβάνει διάταξη που αυξάνει το όριο απογευματινής υπερωριακής εργασίας από 120 σε 200 ώρες ανά υπάλληλο.

Η ρύθμιση αυτή μπορεί να αποτελέσει ένα βήμα προς την ικανοποίηση του αιτήματός μας για την πληρωμή της υπερωριακής εργασίας, που πάγια και διαρκώς παρέχουμε τα απογεύματα, τα Σαββατοκύριακα και τις αργίες. Ταυτόχρονα όμως:

- Σε καμία περίπτωση δεν έχει σχέση με το κύριο αίτημά μας για πραγματική αύξηση των αποδοχών μας και επαναχορήγηση του επιδόματος ειδικών συνθηκών.

- Πρόκειται για δυνητική καταβολή και όχι για μια ρητή δέσμευση της εκάστοτε κυβέρνησης ότι η υπερωριακή μας εργασία θα αμείβεται σταθερά. Γνωρίζουμε όλες και όλοι ότι έχουμε πληρωθεί κατά καιρούς για 20, 30, 60 ή και καθόλου ώρες υπερωριακής εργασίας, παρότι το όριο ήταν 120 ώρες.

- Συνοδεύεται από πλήθος αστερίσκων και επηρεάζεται από πολλούς παράγοντες, όπως την υποβολή ή μη αιτημάτων από τις διοικήσεις, το ύψος του ετήσιου κονδυλίου, τη μεγάλη διαφοροποίηση στο ύψος του ωρομισθίου ανάμεσα στους συναδέλφους, τον χρόνο δημοσίευσης της σχετικής υπουργικής απόφασης, τη χορήγηση αδειών κ.ά. Ακόμη, δεν μπορούμε να παραβλέψουμε ότι μπορεί να αξιοποιηθεί από “καλοθελητές” διοικούντες, ως μέσο πίεσης για την εντατικοποίηση της εργασίας.

Λαμβάνοντας υπόψη τους παραπάνω προβληματισμούς, αλλά κυρίως τη θέση μας – που έχει δικαιωθεί από τη ζωή και την Ιστορία – ότι η ενίσχυση της αγωνιστικής πίεσης «από τη βάση» είναι που θα στριμώξει ακόμη περισσότερο την κυβέρνηση, ήμασταν η μοναδική συνδικαλιστική δύναμη στο ΔΣ της ΟΔΥΕ που ταχθήκαμε κατά της αναστολής της στάσης εργασίας, η οποία είχε αποφασιστεί για τις 22 Μάη. Το ίδιο πράξαμε και στο ΔΣ του ΣΔΥΑ.

Παράλληλα, σημειώσαμε ότι:

- Η αναστολή της κινητοποίησης τροφοδοτεί την απογοήτευση, την απομάκρυνση από τη συλλογική δράση, την ηττοπάθεια, το χαμήλωμα των απαιτήσεων.

- Η εξέλιξη αυτή μπορεί να ληφθεί υπόψη για την αναπροσαρμογή του πλαισίου των διεκδικήσεων και όχι για την αναδίπλωση του αγωνιστικού σχεδιασμού.

- Η συμμετοχή και η μαζική δράση των συναδέλφων δίνει μπόι και δύναμη στο συνδικαλιστικό όργανο.

- Η χρονική στιγμή είναι τέτοια που μια δυναμική και μαζική κινητοποίηση θα μπορούσε να φέρει περισσότερα αποτελέσματα υπέρ του κλάδου.

- Οι συνθήκες στις δικαστικές υπηρεσίες και το σύνολο των προβλημάτων μας έχουν συσσωρεύσει “εύφλεκτη ύλη”, έτοιμη να μετατραπεί σε αγωνιστική κλιμάκωση. Η φρόνιμη σιωπή δίνει εσφαλμένα μηνύματα τόσο στην κυβέρνηση όσο και στους συναδέλφους.

Στον αντίποδα, όλες οι άλλες συνδικαλιστικές δυνάμεις (Ενωμένοι Δικαστικοί Υπάλληλοι – Ενωτική Κίνηση / ΔΑΚΕ – ΑΣΚ – Ανατρεπτική) υποστήριξαν ότι οι κινητοποιήσεις θα πρέπει να ανασταλούν λόγω της αύξησης του κονδυλίου για την πληρωμή της υπερωριακής εργασίας του τρέχοντος εξαμήνου και της ψήφισης της προαναφερθείσας διάταξης.

Στην πραγματικότητα από τη μια πλευρά, αυτής της Αγωνιστικής Σύσπειρωσης, εκφράστηκε η αισιοδοξία και η πίστη στη δυναμική του κλάδου και στη συμμετοχή των συναδέλφων στον αγώνα για αξιοπρεπή μισθό, ελεύθερο χρόνο, καλύτερες συνθήκες εργασίας.

Από την πλευρά όλων των άλλων παρατάξεων, εκφράστηκε η επιλογή της κινηματικής απραξίας, της άμεσης προσαρμογής στο εφικτό που ταυτίζεται με το βολικό για την κυβέρνηση, του δρόμου της ανάθεσης και της “διαπραγμάτευσης” από τα πάνω, η οποία με τον πρώτο κυβερνητικό ελιγμό παρουσιάζεται ανέτοιμη να απαντήσει και αφήνει εκτεθειμένους τους συναδέλφους στις αρνητικές επιπτώσεις της συγκεκριμένης τροποποίησης, αλλά και της αναβολής οποιασδήποτε αγωνιστικής πρωτοβουλίας από Σεπτέμβρη, υποδηλώνοντας την έλλειψη εμπιστοσύνης στη μαζική δράση που κυοφορείται εδώ και μήνες στους χώρους δουλειάς μας.

Άλλωστε - και αυτό δικαιώνει τη στάση της “Αγωνιστικής Συσπείρωσης” - δεν μπορεί να θεωρηθεί τυχαίο το γεγονός ότι η κυβέρνηση άρχισε να συζητά για πρώτη φορά το ενδεχόμενο αύξησης των αποδοχών μας μετά τις σημαντικές κινητοποιήσεις κατά του δικαστικού χάρτη. Επίσης, η αγανάκτηση που εκφράστηκε από αρκετούς συναδέλφους μετά την ανάκληση των κινητοποιήσεων και γενικότερα η ανεβασμένη συμμετοχή των συναδέλφων στις συλλογικές διαδικασίες φέτος (απεργιακά μπλοκ, συγκεντρώσεις, συνελεύσεις κτλ) αποδεικνύουν ότι δεν ισχύει το επιχείρημα περί “μη απήχησης”, αλλά ότι οι συνάδελφοι χρειάζονται ενθάρρυνση, έμπνευση, προοπτική για να γίνουν πρωταγωνιστές και όχι κομπάρσοι των εξελίξεων.

Η κάθε συναδέλφισσα και ο κάθε συνάδελφος χρειάζεται να σκεφτεί και να κρίνει:

- Σε ποια κατεύθυνση μπορούμε να πετύχουμε περισσότερα και πιο στέρεα βήματα και να αποτρέψουμε επιβαρυντικά μέτρα σε βάρος των δικαστικών υπαλλήλων; Μήπως η επιτυχία μιας παράστασης διαμαρτυρίας και η μη χειραγώγηση της φωνής των συναδέλφων που πιστεύουν στο κίνημα φοβίζει την πλειοψηφία του ΔΣ της ΟΔΥΕ;
- Μπορεί να θεωρηθεί δικαιωμένη από αυτήν την εξέλιξη η πολύμηνη στάση αναμονής που υιοθετήθηκε από την πλειοψηφία του ΔΣ της ΟΔΥΕ; Αυτό που κερδίσαμε σε σχέση με αυτά που συνδυαστικά διεκδικούμε στάθηκε αρκετό για να ανακοπεί η συλλογική έκφραση αποδοκιμασίας για όσα άλλα σοβαρά και οξυμμένα συνεχίζουμε να αντιμετωπίζουμε;
- Τι ρόλο παίζουν τα διάφορα “παπαγαλάκια” που, ενώ παρουσίαζαν ως περίπου τελειωμένη υπόθεση το επίδομα ειδικών συνθηκών, στη συνέχεια το γύρισαν υπέρ των υπερωριών, κρατώντας ... κομπιουτεράκια, αφού αποκαλύφθηκε από τον Σύλλογο Δικαστικών Υπαλλήλων Θεσσαλονίκης ότι τελικά αυτό είναι που συζητά και σχεδιάζει το Υπουργείο;
- Πώς ακριβώς μπορεί να είναι επιζήμια μια κινητοποίηση, όταν ακόμη και για αυτό το ελάχιστο, δηλαδή την πληρωμή της υπερωριακής μας εργασίας, χρειάστηκε να αναφερθεί στο Υπουργείο ότι ετοιμάζονται κινητοποιήσεις των δικαστικών υπαλλήλων;

Μπορούμε να πάρουμε την υπόθεση στα χέρια μας!

Όλες και όλοι που πιστεύουμε στη δύναμη της συλλογικής δράσης, που συναντηθήκαμε στις ιστορικές διαδηλώσεις για τα Τέμπη, που δεν συμβιβάζομαστε με την αδικία, που τα βγάζουμε πέρα δύσκολα αλλά με αισιοδοξία και πείσμα, που θέλουμε να σταθούμε όρθιοι μπροστά στις μπόρες που έρχονται. Μπορούμε, έχουμε τη δύναμη! **Να ανατρέψουμε τους συσχετισμούς στα συνδικαλιστικά μας όργανα, να “ζωντανέψουν” περισσότεροι Σύλλογοι, να ενισχυθούν ακόμη περισσότερο οι αγωνιστικές δυνάμεις.**

Τώρα είμαστε πιο πολλοί αυτοί που ξέρουμε ότι αν ακόμη περισσότεροι δοκιμάσουμε να συναντηθούμε οργανωμένα στον δρόμο της διεκδίκησης, έχουμε πραγματική ελπίδα να ικανοποιηθούν τα δίκαια αιτήματά μας. Για να μην απαξιώνονται η ζωή και οι ανάγκες των δικαστικών υπαλλήλων, που πάνω στο μόχθο τους στηρίζονται οι στόχοι της κυβέρνησης για “ταχεία” δικαιοσύνη, φιλική προς τους επενδυτές, που πάνω και στις δικές τους θυσίες βασίζονται τα υπερπλεονάσματα, η πολεμική οικονομία και τα κέρδη μιας χούφτας επιχειρηματικών κολοσσών, ενώ ταυτόχρονα υποβαθμίζονται και υποχρηματοδοτούνται τα δημόσια αγαθά και η ικανοποίηση των αναγκών των πολλών.

Νιώθουμε καθήκον μας να αντισταθούμε στη λογική του «τουλάχιστον» που επιχειρεί να απορροφήσει τους κραδασμούς από την αγανάκτηση των συναδέλφων μας, να απλώσουμε το χέρι σε κάθε συναδέλφισσα και συνάδελφο που προβληματίζεται, που νιώθει την ανάγκη κάτι ν’ αλλάξει, που κατανοεί ότι ο καθένας βοηθά τον εαυτό του βοηθώντας τους άλλους, κάνοντας πράξη την αλληλεγγύη και την αγωνιστική ενότητα!

ΥΓ. Η παρούσα ανακοίνωση “βγήκε” μετά την παρότρυνση πολλών συναδέλφων να διατυπώσουμε δημόσια τη θέση μας ενάντια στην ανάκληση των κινητοποιήσεων.

